Перекладач: О.Карпенко

Коли вже дні спинили плин
І випало вмирати,
До неба лавами пішли
Солдати з Вестерплятте.

(А літо було гарне того року)

І так співали: "То пусте
Що нам боліли рани —
Зате ж весела путь веде
На осяйні поляни.

(А на землі того року було стільки вересу)

Стояли в Гданську ми, як мур,
Не брали нас гармати.
Тепер Ми в хмарах після бур,
Солдати з Вестерплятте".

І ті, чий слух сяга зірок,
Зір плине в даль бездонну —
Почули в небі рівний крок
Морського батальйону.

І спів лунав такий: "Аби
Не згаять час чудесний,
Ми грітись будем в теплі дні
На вересі небеснім.

Коли ж подмуть вітри зими
І стане сніг кружляти

Понад Варшавою — то ми,
Солдати з Вестерплятте".